

§ 5.

Erstatning ydes for det Tab, der maatte opstaa ved en efter Landbrugsministerens Bestemmelse iværksat Tilintetgørelse af en Afgrøde saavel som for fremtidige Afgrødetab, som af vedkommende Ejer godtgøres at være en Følge af de foretagne Foranstaltninger.

Udlæg til Bekæmpelsesmidler, saasom Sprøjtevædsker, Desinfektionsmidler o. lign., kan godtgøres efter Landbrugsministerens Bestemmelse.

Erstatning eller Godtgørelse kan dog i intet Tilfælde tilstaa, saafremt den Skadelidte ved Overtrædelse af de givne Forholdsregler eller paa anden Maade selv har foraarsaget Skaden.

Ethvert Krav om Erstatning eller om Godtgørelse for Udlæg fortabes, hvis det ikke er fremsat overfor Landbrugsministeren inden 6 Maaneder, efter at Skaden eller Udlæget har fundet Sted.

Erstatningen fastsættes, med Fradrag af det Beløb, hvortil Afgrøden vurderes, af 3 Mænd, hvoraf Landbrugsministeren vælger de to og den skadelidte den tredje.

Al Erstatning og Godtgørelse efter denne Lov udredes med Halvdelen af Statskassen og med Halvdelen, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden og i København samt de øvrige Købstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg, København fraregnet, derefter bliver Genstand for Fordeling paa samtlige Amtets Købstæder.

§ 6.

Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte og de i Medfør af samme fastsatte Bestemmelser behandles som Politisager og straffes, forsaavidt der ikke herved efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 50 til 10 000 Kr. eller Fængsel, jfr. Almindelig borgerlig Straffelovs § 25. Bøderne tilfalder vedkommende Kommunes Kasse.

§ 7.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens man gennem en Række af Aar har haft forskellige Love, senest Lov af 14. April 1920, der fastsætter Bestemmelser til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, hvorved man har opnaaet at gøre Danmark til et af de Lande, der hærages mindst af disse Sygdomme, har man endnu ikke tilsvarende almindelige Lovbestemmelser, forsaavidt angaar Bekæmpelse af Plantesygdomme, men kun enkelte særlige Love om Foranstaltninger til Bekæmpelse af nærmere angivne Snyltesvampe og Skadedyr, saasom Rustsvampe og Oldenborrer m. v.

I Erkendelse af den store Betydning, det vil have for vort Jordbrug at faa tilsvarende Lovbestemmelser for Plantesygdommenes Vedkommende, har man gjort Spørgsmaalet til Genstand for Overvejelse gennem en Række af Aar. Danmark har

saaledes deltaget i den i Rom i 1914 afholdte plantepatologiske Konference og tiltraadt, men endnu ikke ratificeret den Konferencen afsluttende Konvention af 4. Marts 1914, hvis Artikel 1 indeholder en Bestemmelse om, at de kontraherende Stater forpligter sig til at træffe Forholdsregler gennem Lovgivning og administrative Bestemmelser til Sikring af, at Plantesygdomme ikke indføres til eller udbredes i Landet. Paa Foranledning af nu afdøde Professor, Dr. phil. F. Kølpin Ravn, der var Danmarks tekniske Delegerede ved den nævnte Konference, blev der i Slutningen af Aaret 1919 gjort Skridt til Afholdelse af en skandinavisk Konference om offentlige Foranstaltninger mod Plantesygdomme. Konferencen var tilrettelagt, men blev aflyst paa Grund af den da herskende Influenza-Epidemi, og da Professor Kølpin Ravn